

Поштарина плаћена у готовом

Поедине число 2 Дин.

РУСКИ

НОВИНКИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ С. Х. С.

РОК
III.Вихода раз у тижњу. Цена на цели рок
100 Дин. На $\frac{1}{2}$ рока 50 Дин.
Властитељ: Руске Народне Просвите. Друштво
Одбичателни редактор Дюра Павич.Нови Сад
петак 12. марта 1926.Рукописи и други писма треба послац на
адресу „Руски Новинки“ Нови Сад, Бојовићева
улица бр. 2. — Претплату на Руске-Народне
Просве. Друштво Руски Крстур (Бачка).ЧИСЛО
66.

Наши школи

Фундамент просвети при земледицох су основни, народни школи, у котрих вони уча перши початки най-нужнейшого знаня, котре потребне каждому доброму граждану и добруму и шоровому чловекови.

Главна должност школи јест воспитоване у валале генерацији, на котрих ше мају указац добри ей страни. Школа треба да будзе у звязу зос тим так воспитним генерацијами, и да им будзе гоч и невибрани, гоч и не з пальцом указовани, а воно ипак моцни духовни вождь (водитељ).

Розуми ше, же то ше неда и неможе посцигнуц зос шаблонским ученьем и поступаньем, яке найвецей раз у школох пануе.

Док ше школа скорей состояла у паліци и рахункох, школа нешкашня випатра, як да ма главну циль ученеја језика (бешеди). Наслдки тога неизбижни и анї кус нехасновити. Якцо скорей паліца не могла надомесциц шлицко токо, цо ище ученіком хибело гу раҳунком, так исто и терашња школа зос ученьем језика не може посцигнуци, яки су у животном интересу ученікох, и зопрец вельох злих наслдкох не знаня згляду на найобичнейши други ствари. А не знане једен од главних початкох вельких злох.

У тим неможу себе учитељ помоци, бо вони сами себе не одредзују план науки, але го одредзује држава, но ипак план вельо и вельо завиши од того, хто го виполнює. Зато треба, да ше по приучену језика не забува на стварне знане ученікох.

Гоч држава и захтева знане државнога језику,

нїак вона нема у намиренију незнане обичнейших ињицијала стварох зос страни ученикох, яки ше по присим „јазиковим“ ученују.

Наши учитељи мају чежку задачу бо муша укладац већеј труду, да не лем окона присиди научни материјал, але да и крем тога дзеџом дају вельо тога, цо ше у школским плану не находити. Вони муша дзеџи нашо ховац јак добрих гражданих, але и јак Русинох.

Потребно зато старац ше учитељом помогнуц у њих роботи и старац ше о тим, да добијеме добрих учитељи, котри годни тога чежкосци звладац и привесци народ гу шветлу просвите.

А чи ше дахто стара о тим? Чи ше стараю о тим нашо валалски школски одбори? У вельох наших валалох и у Бачкеј и у Сриме учитељи немају својо биванја. Други нацији знали ше остарац о својих учитељи и направили им биванја, а нашо вельо валали випатра за лёгко вжали ту ствар, и думају, же учитељ досц осигурави бо мају државну плацу, котра нїкеди не була Богзна јака, цо знаю добре и нашо земледици. Гу тому ище јест и таки валали, котри учитељом анї тога не сцу дац, цо им по јасним слову законапада. И по првици ким тим вельо од наших людзох не сцу у барз вельох случајох дзеџи до школи послац, але их од малючки силую на роботу, котра не за њих, и так их робија калікама на души и на телу, место да их робија людзми валушнима за живот.

Ми ше јак приселеници находиме у особеним положењу и нашо учитељи мају особени чежкосци. Зато треба, да ше и особено стараме за нашо школи и за својих учитељи. Наши школи треба, да робија совершено, и да буду достойни обставине, у котрим живе. А то не годно буц, кед учитељи не буду материјално осигуравани и кед им народ не будзе у

помоци. А кед ше будзе народ старац о школи и учитељи, теди родитељи дзеџнеше буду давац својо дзеџи до учитељских школох и теди лёгчайше дојдземе до добрих учитељи. Теди ше просвиђавање наших дзеџох подзвигне високо, а и цали народ з тим крохи з великом крохайом напредок; бо на младших швет остава!

M. B.

У нашим отечеству

ПОЛИТИЧЕСКЕ ПОЛОЖЕЊЕ

Док ше у парламенту роправля о бюджету, дотљи мож обачиц више векши политички рух поза парламентом. Шицки любопитљиви цо будзе, кед бюджет будзе вигласани. Кажди ошведчењи, же ше нешкайше политичке положење не отрија. Висти ше розношују, же и Пашић и Радич видза једини виход у нових виберанкох. Цали радикални клуб процивни с виберанком, бо, гваря, же би ше зос тим погоршало и так чежке економичке положење и заострела племенска борба.

БУРЯ ВИВРАЦЕЛА ГАЙЗИБАН
У Далмацији на жељезници Синь—Сплит в недзелю настала так моцна буря, же виврацела 5 вагонех гайзибану зос путниками. Нешесца векшого не було.

БИВШИ ГРЕЧЕСКИ КРАЉ У БЕОГРАДУ

На пондзелок пришол до Београду бивши гречески краљ Георгиј и його жена Елена, шестра нашеј краљици.

НАШ ВЛАДИКА У БЕОГРАДУ

Преосвја. Владика Дионисиј пришол тих дњох до

Београду, да на највисших местох заступи нашо интереси а найбаржей, да запре недостойне проганяње греко-католикох у Струмици и Босни.

НАШО ШКОЛСКИ КЊИЖКИ ОДОБРЕНИ

Министерја Просвите одобрила нашо руски школски књижки.

МИНИСТАР ФИНАНСИЈОХ ШЕ ВРАЦЕЛ

Тих дњох поврацел ше до Београду министер финансийох Стојдинович, котри бул у Америци. Обочеке ше, як ше будзе тримац Радич, котри гварел, же Стојдинович прекартал $\frac{1}{2}$ милијона динари. Чи не будзе и заш демантирац.

ДЛУСТВО ЕНГЛЕСКЕЙ

Нашо длуство Енглескай виношује 28 милијони енглеских фунти. Ведно зос материјалом, котри Енглеска дала сербскай войски виношује длуство 32 мил. фунти.

НАДОПОЛЊОВАЊЕ БУДЖЕТА

Крем шоровога бюджета, о котрим парламент роправља, кажди министер дума ище гу томе надодац дас-

кельо милийони. Тото на-
дополньоване виношовац
будзе дас 810 милиони ди-
нари. Так випатра, же цали

державни буджет прейдзе
13 милияди дин. Страхо-
віта терха на хрибет на-
рода!

Дваццпейцрочни ювілей Митрополита ШЕПТИЦКОГО

Того року навершело ше 25 роки, як на пристол галицких митрополитів ступел граф Андрей Шептицький, потомак старого руського боярського роду, котри ше на жаль попольщел. Митрополит Андрей врацел ше назад гу руські народносці и цали ше пошвецел служби свого на-
рода.

За 25 роки свого вла-
дичества у Львове, у тим шерцу галицької України вон стой у своєї любові и у роботі за руські народ так високо, же с подполним правом можеме го назвац найвекшим сучасним Русином.

Тото мено вон и заслу-
хує. Найперше, як владика не жаловал вон нігда нія-
кого труду, лем да своїх вирних у шицким задоволі, да їх души Богу приведзе. То доказую його непрестані визитациі парохійох, на котрих вон споведа ноц и дзень. Його числені „По-
слання“ до вирних и до духовенства, потпороване, а дакеди баш и отримование вшелляких товариствох. Побожни часопис „МИСИ-
ОНАР“, котри и у нас по-
знати, основал митрополит Андрей. Незабул Вон ані на Русинах у Америки и виробел, же вони маю нешка трох руських владикох

и своїх руських священи-
кох. А тата церковна орга-
нізація очувала наших бра-
тох од винародовеня и ста-
ла за основу других на-
родних організаційох.

И за руських населен-
цох у Босні остарал ше достойно Ювілат, наци-
вел їх и послал їм руських священикох и основал їм манастир (у Каменици коло Банялук), з котрого тे-
раз наших монахів вигнали.

Шветовну славу заслу-
жел себе Митр. Шептиць-
кий своїм старанем коло зединення католицької и православній церкви. Преобрічени путовал по царській Русії и Україні, спознавал православ-
них и виучувал їх церков-
ни обставини. Вон зробел початок познатих конгресох у Велеграду (Морав-
ска), на котрих ше радзе-
ли о тим, як би ше могли два найбліжши християн-
ськи церкви зединіц и на котрих митр. Шептицький вше ма першу бешеду.

Так исто ма Метрополит Шептицький величезни за-
слуги на просвітним, га-
зетовским и політическим полю народного живота. Вішадзи мож познац шлід Його ума и його руки Йому єднако при шерцу и „ПРОСВІТА“ и „Україн-
ське Педагогичне Товари-

ство“, котре отримує при-
ватни руські школи, (бо дер-
жавних Поляки не даю), и „Земельний Хипотечний Банк“ (єдина руска велька банка у Львове) и руска кооперація (задруги). За женську гімназію сестрох Василиянкох купел Вон красну палату, окрем того на свой трошок школовал велько руських студентох и у Львове и на других ви-
соких школах у Європи. А найвекши дар, котри Митр. Шептицький даровал руско-
му народу, то „Национальний Музей імена Митр. Шептицького“ у Львове. Сам вон назберал и накуповал велько старих дорогоцінних руських памяткох авец, купел величаву палату у котрій намесцел tot „Национальний Музей“. Нешка tot Музей гордосц' кождого Русина.

И на нас Русинах у Ю-
гославії не забул Митрополит Андрей. Кед зме о-
сновали нашу „Просвіту“
бул вон медзи першима,
котри ступел до ней як почесни член. И найсце Вон роби и нашей „Про-
світи“, ягод и целому ру-
скому народу, найвекшу-
чесц.

И баш тата його широка церковна и народно руска робота зробела го опа-
сним за неприяльох ка-

толіческій церкви и ру-
ського народу — москов-
ских православних цари-
стох. Зато, кед 1914. року царське войско завжжало Львов, перша брига тих царистох була, да арештую Митр. Шептицького, того велького католика и велького Русина, и да го одве-
жу далеко у свою Русию. И за три роки, мучел ше „царски вязен“ по царско-
московських цемніцах и нігда не бул близовни за свой живот. Алє баш, тот цар-
ски арешт розширел мено руського Митр. Шептицького по цалим швеце. Шицки вигваряли його мено з най-
векшим поштованем, як мено мученика за церковну и народну ствар.

Так остало и до неш-
кайшнього дня.

И зато нешка, на два-
ццпейцрочни ювілей. Митрополита Андрея приви-
тує Го и з глубоким при-
значенем и подзекованем при-
кланя пред Нім главу цали руско-українски народ. И модлі шчиро Господа, да Го у крипосци и сили по-
трима ище вельо - вельо роки.

Гу томе ше приключує-
ме и ми, мали конарчок,
велького руско-українського древа: На многая літа,
Владико!

—ак.

Широм швета

Француска

НОВО ПРИЯТЕЛЬСТВО

Віше векша агітация за при-
ключене Аустриї гу Немецкї, понукало нашу державу, да ше

баржей наслонї на Італію и Француску. Министар Нинич у тей ствари бул у Риму и Пари-
зу. У Парижу зробени нови уг-
оворы на способ як уж зробела Ческа, да ше отрима нешкайшне положение у Європи.

го єдного дня Везув зару-
цал зос лаву таки яки бул,
и аж тераз не давно вико-
пали го зос жемі. Було то
24. Августа р. 79 по Хр.
Тот дзень бул страшни суд
за Помпеї и Херкуланум и
други валали коло нього.

Того дня почал Везув
зос себе руцац огень, лаву
и гар з таку силу, же то
швет не паметал, ані не
знал за таку страхоту. Ва-
роши остали за 2000 роки у-
ничтожени. Аж тераз ше коло ніх будую нови доми. До
тераз мушели ціхо буц, бо
их Везув учіткал так на-
длugo.

24 дзень Августа, 79-го
року по Хр., бул судні
дзень за Помпеї и Херку-
ланум.

Римски спісатель Пліній,
котри ше з далеки припа-
трапал на тот вибух Везува,
описал нам на длуго иши-
роко тоти страшни часи

Помпея. Перше ше тресла
жем и гірмела зоднuka и
дубонєла, же людзе од стра-
ху погибали. За тим такой
почал бухац Везув свою
стахоту: руцал зос себе
гости чарни дим, котри па-
дал як диждж на шицки
страни, и зацагнул зос чар-
ну хмару небо так, же по-
стала од дня цемна-сташна
ноц. Не видзело ше пальца
перед очами. Людзе сцека-
юци зос дзецы и женами
збивали ше у вриску и йой-
ку єден до другого, падали
на громаду и давели ше. З
гори ше сипал непрестано
вше у силней сили гости
цепли гар, помишани зос
дробним каменьчом. Тота
маса шицко под собу по-
мали залівали и загребала

и правела вельки теметов.
За тим шицким почала ше
на бидни варош и валали
зос гори ляц текуща лава:
розвтопени камен; як да да-

ФЕЛЬТОН

М. Мудри ПОМПЕЇ

Наоколо Везува по плод-
них долінох и брежкох жио
роздрати у валалох и варо-
щицкох до сто тисяці на-
роду, котри ше ані не пи-
таю, чи то Везуву право,
чи ні. Вон ше на ніх ча-
сто грожи и указує им
свой огняни зуби и жовту
пару, цо кажди час виход-
зи з його гарла, як знак
гніву-грожні, алє людзе сцу
указац, же ше го не боя.
Вони ше цискаю аж под
його ноги, под його гагор,
и не даю ше разставиц од
нього, гоч ше вон як гніва.
Чловеку там добре, гоч го
Везув дараз и покаре пре
його вельку шмелосц и дер-
зосц. Яка кончина будзе,
не знац. Чи Везув вистане,

и престане дихац, и помали
замре, як стари чловек од
старосци, чи ше ище дараз
похлопи и стреше як лев
и поруца по жемі зос себе
дзеци людски, цо му ше ви-
драпали на хрибет,—то у-
каже будучносц.

Раз ше уж стало таке
сличне чудо у старим вику
по Христовим Рождству
79. року. Везув уж давно
и давно не давал од себе
ніякого знака живота и
людзе думали, же их стари
неприятель умар, або за-
спал на вики, па ше дали
весело до таіцу по його
брежкох и долінкох. Побудо-
вали ше там красни варо-
щици, медзи котрима бу-
ли найкращи: Помпей и
Херкуланум. Помпей бул
главни варош за провінцию,
а з Херкуланом числил коло
40.000 жительох. Яки то
бул красни варош можеме
ми нешка опатриц, бо нам

КРИЗА ВЛАДИ

Пре свой финансії влада ше непрестано находзи у кризи. Министарски председателъ Бриян дал оставку.

**Булгарска
ОСУДЗЕНИ ЕМИГРАНТИ**

Булгарски Окружни суд у Софиї одсудаел на смерт бивших земльорадничих министрох и заступникох, од которых ше велі находза як емигранти у нашей жеми.

**Румуния
ТУЖБА ПРОЦИВ ПРИНЦА
КАРОЛА**

Перша и законита жена принца Карола на мено Зизи Ламбрини придала у Парижу тужбу проції бившого румунського принца Карола у котрой пита 10 милиони франки за устридання своїю и дзецка.

**Мадярска
и БЕТЛЕНОВ СИН ФАЛСИ-
ФИКАТОР**

Новини являю, же син мадярского председателя влади Андрий Бетлен знал за правене кривих пенжжох и на своїм путованю до Америки пременел у Бейчу и Парижу 100.000 кривих франкох.

**Італія
УМАРТИ ОЖИЛ**

Римски новини пишу о страшним случаю, котри ше додздел у месту Батарно. Чловек Луйді Лауро умар. Положели го до труни, запалали швички и молдзели ше за ньго. На поладне осталася його дзвівка сама зоснім у хижі и почала страхово то вренцац. Умарти ше почал помали дзвигац и пішил. Родзина и людзе набегли и злекли ше а и „мертви“ ше злекол, кед видзел, дзе ше находзи. Кед уж шицких страх прешол, замодлел их похар води. Да-

кељо годзини потым, наново умар, але тераз уж навше.

Русия**НАРОД И БОЛЬШЕВИЦКА
ШКОЛА.**

(—к) Больщевики заведли свою зошицким безбожні школи, дзе уча, же нет Бога, же шицко лем природа, и же лем комунізм може зробиц правдиви рай ту на жеми. Да видза як народ прима ту їх науку и цо дума о тей безбожній школи, роздзелели большевики у донской области медзі народ карти, дзе були відрукувані рижні питаня, на котры кажды параст мал напісац свой отвіт. И цо одноведли тоги прости, неучени людзе? Еден написал: „Любим ше учыц, лем да ше не муши учыц комунізм“. Други: „Чом учыце у школі дзеци, же їх родичи дургови и же їх не треба слухац“. Треци: „То не право, да ше не щме поштовац криж, ша у вашим закону пише, же кажды шлебодни, и може ше модліц, як сам сце“.

Найчэжші подноши народ то то, же ше у школі не име учыц катакіз. Еден написал: „Нач сце забранеи катакіз? Вира водзі человека гу добруму животу, а без вири завлада неморал“.

Так дума народ о большевіцкай школі, о школі без Бога и катакізу. Вон ю несце, лем ю церкви, большевики наручели таку школу народови силом. А большевики (а з німа и соціялістыческими фарбох) хваля ше, же вони суу задоволіц народні потреби, же воля народа для ніх найвекши закон! Дзе ту народна воля, кед ше народ силуе, да одруци и поплюю тогто, чого ше зосцалу душу трима, без чого не може жиц, — да забудзе, же ест Бог, и да вери у жыдовских преднякох комунізму.

ЧИТАЙЦЕ „РУСКИ НОВИНИ“**РОБОТА У МЕЩАЦУ МАРЦУ**

На полю. Кед ше жем дакус висушела, такой треба започац ярне шаце. Кед зме жем в ішенні поорали, треба ю монцно подерляц и през ораня зашац. И ораніну за познайші шаце подерляц треба, же би не висохла. Цо скорей пошайме требіконіну и луцерну. То мож у истим времену зос ярним шацом зробиц. Приготоўц треба цепліцы за даганово пресади, а кед ше цепліца зограла пошац треба даганово нашене, же би пресада вічастна була. У ритох и лукох хибни места подшевац треба а требіконіну подерляц.

У загради. У цеплінейшіх хвілі мож шицку желеняву зашац. Мож почац каламиц и пупчиц.

У овоцику. Чисцене и орезование овоцох тераз уж до-

Газдовство

кончиц треба; гушеніци добре очисциц.

У вініци. Младніки посадиц треба, и накеди мрази допушча лозу откриц. Оштриговац лозу віщас не добре, бо віщис почні гоніц и од вічастних мразах препадніц може. У тим мешацу як ше открые лоза окопац ю треба першираз. Полагане и гноене законьчиц треба

У пивніци. Претаканс и чисцене єдина робота.

У пчольніку. У тим мешацу вчоли зос вічастних квіцох уж мед збераю. Добре дац пчолом кус грашковей муки, котра за зарод добре послужи. Кошніцом уход отвориц треба, же би пчоли на чесцене вілстац могли. Кед пчолом меду нестало, карміц іх треба уметно, же би до главней паси не вигнули. Б.

ЗОС Р. Н. П. Д.

Керестурске дилетантске друштво даровало од представления на руску Прозвиту 100 Дин. Сердечне подзековане.

**ВІЦЕЛІЯЧИНА
ОДКАЛЬ ПРИХОДЗИ ОБІЧАЙ
СТРИБЕРНЕЙ СВАДЗБІ.**

У ёдней кронікі дзе були написані случаі од року 1000 до 1040 р., нашли и то, же як пришло до обічаю стриберней свадзби: „Хиг Капе, хтори бул Французки краль 987 р. нацивел раз крайні варош Париза, дзе мал ушориц наслідство ёдного свога бачика тарговца. Ту нашол у його служби ёдного земледілца, котри ошивал у роботі апо, при тому остал и неоженети. Добре ше складал зос своім газдом и нігда ше не оначел зос нім, так же го напатрели як члена фамелії. На

густа лава и гар не претпушали влагу и воздух, па ше так шицко твардо заткate могло добре очувац до нешка.

Роспитане віселецінща

(Преположел П. О.)

Будз ми здрави родни краю!
Бо я тебе поліша;
Ідзем там дзе цудзи людзе,
Оздаль ми там лепше будзе.
В родним краю мило жиц,
Але чешко заробиц;
Еще чежше умерац,
В жеми цо не родна мац,
Споможем ше у цудзини;
Па ше врацім гу родзини;
Кед там марно зашнем,
До родней жеми не придаем.
Так най будзе Божа воля!
Така уж то наша доля . . .

Коцур 1926.

истей фарми и у истом часу була и єдна жена уж длуго у роботі але ещи не одата. Як Хиг Капе дознал историю тих двух худобных людзох, поволал их гу себе и так прегварел гу жени: Твоя заслуга велька, бо витримац у такей роботі и буц послушни ёдней жени є велько чеше як ёдному хлопови. Па ци сцем дац зато ёдину награду и не могол би сом ци леншу дац, у твоіх роках, як еден тал и ёдного мужа. Тал готови: тата фарма ё твоя од нешкі, а кед тот чловек, котри стобу робел за 25 роки пристане ци руку дац, муж тижту. — Пане! почал земледілец цалком як збунети, як сцеце да ше ми побереме, ша стриберни нашо власи уж? — Ніч то зато, то будзе ваша стриберна свадзба, одновед им краль и дал им еден персцень як знак зарученія“.

СЛІЗИ, ХТОРИ ЛІЧА

Хаснуйме нашо слізи, же би зме ше обранеи туберкулози, рака и т. д.? Еден професор зос Копенхаги Др. Лінхал винашол, же ше у слізох находзи ёден страшны отров за бацили, хтори су причина пайвецей оберации хоротом. Особіто ёе рани фрішко захоя после умиваня у слізох. Але треба да буду фришки (т. е. чим су виплакані) же би мали у себе еще тогто свойство, да уникто жа бацили. До тераз зме плачали над нашим несцесцем, а то обично без хасну. Тераз будземе мушки плацац пре нашо хороти, за нашо ѿсце, же би зме були вілічени.

**ОД КЕДИ ШІЮ т. в. НОША
ГОМБІЧКИ ХЛОПІ НА СВОІХ РУКАВОХ?**

Прусски краль Фридрих II. любел у свой армії мац не лем шумных хлопох на око, але и шумне облечених, па му бара було ціло, кед раз обачел, же його жовнір (войніци) до рукава уцераю свойо влажни носи и масни уста. Же би их од того одучел одредзел же кажды жовнір ма пришиц металово гомчички на свойо рукави. Тот обычай прешол помалючки на цивілни швет, але уж не зос потреби, але як украса.

ОКРУЦАЦИ ХИЖИ

Уж познаю хижи од скла, хижи на 50 кати. А ето будоу тераа хижи, котри ше наоколо округа. Досц прициснуц ёдну гомбичку па хижу обрациц према сиверу або югу уж як ше гаадови зосце. Але цо би було теди да тот апарат дефект добе, па да ше хижу не може застановиц, але да ше непрестано окруца наоколо?

Шветочни

Евангелие на недз. сиропустну

Рече Господь аще отпушиште человѣкомъ согрѣшенія ихъ, отпустить и вамъ Отецъ вашъ небесный. Аще ли не отпускаете человѣкомъ согрѣшенія ихъ, ни Отецъ вашъ отпустить вамъ согрѣшеній вашихъ. Єгда же поститесь, не будите яко же лицемѣри сътупюще: помрачаютъ болица своя, яко да явятся человѣкомъ постящеся: аминь глаголю вамъ, яко воспрѣмлютъ мѣду свою. Ты же постяса, помажи

ПРИ ФОТОГРАФА

Мац:— Пане, я би любела дац фотографирац мойо дзеци. Кельо же питаце одомне? Фотограф.— 50 динари за пол туце. Мац.— Веџ то аж познейше будзе, бо не мам их ещи лем пещеро.

Позб. К. Л.-ш.

ОТПОЧИВОК

главу твою, и лице твое умый: Яко да не явишися человѣкомъ постяся, но Отцу твоему иже въ тайнѣ: и Отецъ твой видяй въ тайнѣ, воздастъ тебе явѣ. Не скрывайте себѣ сокровищъ на Земли, идѣже червь и тля тлить, и идѣже татіе подкопываютъ и крадутъ: скрывайте же себѣ сокровище на небеси, идѣже ни червь ни тля тлить, и идѣже татіе не подкопываютъ, ни крадутъ. Идѣже бо есть сокровище ваше, ту будетъ и сердце ваше.

На початку Велького поста

О мало и ступиме до св. времена — до Велького посту. Тисячи душох путев на Голгофу и патри на криж. И руски народ позна цернову коруну, позна тот криж, которого чежко неше на своих плецех Мученик мученикох, позна Сина Божкого. О нім будземе бешедовац. Прето первого тижня раздумуйме: Хто церпи, цо церпи и прецо церци...

Да спознаме, хто церпи, мушки нам шветло вири пришвициц. Цо нам гвари вира о чловеку, которого зос крижком гоня през улїци Єрусалимски и прибиваю на Голгофти? Же то Єдинородний Син Божи. Чи ест дацо чудивише, як Господа и Створителя шицкого видзиц ранетого, схиленого од болю и прибитого медзи злодїям? Хто церпи? — На Ии и непорочи виши и пайсвятейши, цо го жем носчела. Невиносц вилзиц прогонету, више чежко. Патрице невине баранче медзи двинима вовками, лелию небесну на жеми, як ю цернє коле и дави. Хто церпи? Найвекши добродѣтель чловекого роду. Питайме шлепих, хромих, гладних! Питайме мацери, котри дзеци Вон гласкал; жалосних, котрих оздравльовал шерцо; гришиникох, котрим так легко преображен. О кед би зме упознали шерцо, котре за нас було пребити. — Цо церпи. Св. Тома гвари, же муки Христово надвишли шицки муки тога йијета шицких людох и викох. — Вон церпел на маєтку, на чесци, на целу и на душу. Кажди жобрак ма голем шмату на себе, кед умре, Исус же мал а нї того. Кажди ма посцел, або голем жем. Исус немал а нї того. Чи ест худобнейший шмерци од Исусовей? Церпел

Подзековане

Широтинец С. С. Василиякох у Шиду сердечно дзекує за дарунок 205 Дин. котри даровали чч. члени Ловарскаго Дружства у Петровцох.

Исто так дзекує и добрым и племенитим женом зос Дюрдьова, котри медзи собу назберали красни дарунки як платна, мидла, муки и т. д. за нашо широти. Господь Бог най им стораз наградзи.

Берза

Найновши курс цудзей валути при нас:

Долар 56.85 динари.
Немецка марка 13.54.
Аустрийски шилинг 8
100 франц. франкох 213 динари
100 талиянских лирох 228.
100 швайц. франкох 1095 дин.
100 румунски леј 24.50 дин.
100 бугарских леви 40 динари.
100 чехословачких кр. 168 дин
Еден милион мадь. кр. 799 дин

Тарговина

Жито 265 дин.
Кукурица 115 дин.
Ярец 135 дин.
Мука 0. 5·25 дин.
Хлебова мука 350 дин.
Отруба 127 дин.
Овес 185 дин.
Маст 21 дин.
Швии 10—13 дин.
Баранчата 11—13. дин.
Риби 25—35 дин
Риби дробни 15—24 дин.
Гуски клюкани 17—20 дин.
Гуски худи пар 100—150 дин
Гуски млади пар — дин.
Качки пар 50—60 дин.
Пульки пар 95—110 дин.
Курчата пар — дин.
Вайдо 1— дин.
Мухар шено 0·60—0·70 дин.
Слама. 0.50 дин.

ОГЛАШУЙЦЕ
до „РУСКИХ
НОВИНОХ“!ХРВАТСКА ГОСПОДАРСКА
ШТЕДИОНИЦА

ЗАДРУГА с. о. ѹ. у ШИДУ

Членски удѣли 110.000 Д.
Резервни фонд 25.000 Д.
Уложки на штедню 300.000 Д.

Прима уложки и дава на їх найвиши камати. Дава пожички на векслу, на гипотеку и на контокурент (текущи рачун) по найповольнейших условийох своим членом. — Членски удѣл (акция) 100 Д. Уписнина 10 Дин. — Уписане нових членох у Шиду.

ЗА КАНАДУ
И СОЄДИНЕНИ ДЕРЖАВИ

зос найновшима ЕКСПРЕС парним ладями.

З РАЗ
ДО ТИЖНЯ CANADIAN PACIFIC З РАЗ
ДО ТИЖНЯ

зос Scherbourga - Antwerpena - Hamburga - Liverpoola.

Шицки информации цо до путованя и ценох як и шицки найдокладнейши поради за намесцене вредних и роботних земледѣлцох и їх фамелійох на ФАРМИ в КАНАДИ дава за дармо CANADIAN PACIFIC, Загреб - Петриньска ул. 40. Београд - Вилсонов 107. — Любляна — Сплит — Сараево — Дубровник.

